

така: „Благословеното и гениално дело на Хитлер заличи завинаги неpravдите на Биконсфилдовци.“²⁹

В годините на Втората световна война Ф. Попова многократно декларира своите чувства и убеждения в българската преса, превръщайки се в пропагандатор, в глашатай на хитлеровия фашизъм.³⁰ Че подобно твърдение не е безосновно, може да се докаже само с цитати от нейни публикации. Ето един такъв откъс: „Когато през тази велика и съдбоносна за България пролет от 1941 г. германските кръстоносни войски наближиха Дунава, това беше белегът на свободата, закрилата на по-слабия, защитата на онеправдания. С чуден инстинкт нашия храбър войнишки народ видя в стройните редици на толкова млади Зигфридовци, своя братя и другари, надеждата за едно по-добро и светло бъдеще, което наближава, новите освободители, които щяха да му помогнат да реализира съкровения национални идеали, за които бе пролял толкова много кръв. Затова българският народ посрещна с толкова искрен възторг и пламенно ликуване легендарните герои от Полша, Нарвик, Фландрийските поля. Днес тия идеали са изпълнени. С дълбока благодарност отправяме мисъл към фюрера Адолф Хитлер, гениалния водач на нова Германия, който подобно на светеца покровител на нашата войска – Георги Победоносец – се бори със злото в света като го сразява навсякъде, където го намери и който от висотата на Райха отправи към нашия народ думи, каквито никой чужд държавен глава не бе ни казал. С преклонение свеждаме чело пред тези германски синове, които проляха младата си кръв за свободата на поробените ни земи.“³¹

Че одобрението спрямо немския фашизъм не е продиктувано единствено от целите на българския национализъм, а се приветстват и социалните му експерименти, личи от статиите „Как се извърши чудото на Хитлер“³² и „Новата германска жена“³³. Не само мястото на публикацията – откровено фашисткото издание в-к „Народен водач“ – а и съдържанието онагледява факта на заслеплеността от новия германски ред, при който студентките са принудени да отидат на село, а селянките – изпратени на литературни четения. Авторката се възхищава

²⁹ Ф. Мутафова. С решителен поглед напред. В. Народен водач, бр. 7, 1941 г. Има се предвид английският политик Дизраели, лорд Биконсфилд, инициатор на раздробяването на България по време на Берлинския конгрес през 1978–79 г. .

³⁰ В книгата „Литература и исторически мит“, с. 153, д-р О. Георгиева пише, че публицистичните изяви на Ф. П. Мутафова са „въпрос на политически прагматизъм и нямат нищо общо с фашизма“. Това впечатление отпада, щом се огледа масива от нейни публикации, посветени на Хитлеровата доктрина за нов ред в Германия и в света.

³¹ Мутафова, Ф. Към Германия. В. „Вестник на жената“. бр. 858, 1941 г.

³² Как се извърши чудото на Хитлер. (разговор с Фани П. Мутафова) В. Око, бр. 86, 26.XI.1940 г.

³³ Попова Ф.. Новата германска жена. В. Народен водач, бр. 14, 5. XI. 1941, с. 3